

I øvrigt har Mindretallet ønsket at forøge Arveafgiften for de særlig store Arvelodder og lette Byrden for de mindre bemidlede, at aabne Adgang til delvis Frigørelse af Fideikommismidler, at væрге Modtagere af Arveforskud mod Ubillighed, at udfinde den rette Værdi for periodiske Ydelser, at holde her omhandlede Forhold indenfor Domstolenes Omraade, og at gøre Anmeldelses- og Betalingsvilkkaarene overkommelige for alle vedkommende — i hvilken Anledning man dels har stillet Forslag, dels tiltraadt hensigtsmæssige Forslag fra anden Side, hvorom henvises til efterstaaende Ændringsforslag.

Et *Mindretal* (Birck) henviser til den som Bilag trykte pro memoria om Arveafgiftens Principper og Udførelse.

Mindretallet maa ønske den af Regeringen foreslaaede Skala forandret, idet den er alt for høj for Melleformuerne og relativt for lav for de meget store Formuer.

Naar Progressionens Princip skal anerkendes, kan Mindretallet ikke se det retfærdige i — som i Indkomstskatten — at lægge hele Progressionens Byrde paa Mellemindtægterne, Melleformuerne. Derfor er i den af Mindretallet foreslaaede Skala Afgiften ringere for Arvelodder under 200,000 Kr. end i Regeringsforslaget, men til Gengæld vokser Skalaen op til 10 pCt. af den Sum, hvormed en Arvelod overstiger 2 Mill. Kr.

Mindretallet finder det irrationelt at lade Afgiften paa f. Eks. fjernere Slægtsarv stige fra 10 til 15 pCt., idet der da kun bliver 50 pCt. Forskel i Satsen mellem den lille Arvelod paa 1,000 Kr. og den store Arvelod paa Hundrede Tusinder, og foreslaar at anvende den bl. a. i Tyskland og Sverige og Svejts anerkendte Regel, at der sættes en Skala for alle, men at fjernere Slægtinge efter Slægtsgradens Fjernhed betale et større eller mindre *Procenttillæg*. Hvis Regeringens Skala vedtages for Afkom (1 til 6 pCt.), vil med Tillægssystemet Arvelodder, der tilfalde fjerneste Slægt, blive beskattede med fra 3 til 18 pCt. alt efter Størrelsen. Mindretallet for-

staar ikke, at det kan være demokratisk at lade en Arvelod paa 2,000 Kr. til en fjern Slægting eller til en Ven svare 210 Kr. i Afgift.

Mindretallet maa desuden hævde, at Forældre ikke bør beskattes højere end Afkom.

Mindretallet stiller yderligere Forslag om, at Arveafgift for Legater, der er foreslaaet til henholdsvis 12 og 5 pCt., nedsættes til 5 og 1 pCt., og at Ægtefællers Indbo er skattefrit, fordi Indboet ikke forøger den efterlevendes Skatteevne. Mindretallet indrømmer, at der er Tilfælde, hvor Livrenter bør beskattes, men da man her ikke har vist Mindretallet nogen Imødekommenhed, har Mindretallet foreslaaet, at Bestemmelsen i § 5 a udgaar.

Mindretallet har straks i Udvalget hævdet, at Kravet om, at det uskiftede Bo skal arvebeskattes for afdødes Lods Vedkommende, maatte føre til Lovens Stranding; da Flertallet paa dette Punkt har stillet sig meget imødekommende, skal Mindretallet akkviescere ved den Affattelse, Flertallet har givet § 14, uagtet Mindretallet helst havde set, at man med Hensyn til Ægtefæller i alle Henseender lod det blive beroende ved den nuværende Ordning.

Ogsaa med Hensyn til Afgiften af fast Ejendom har Flertallet stillet sig imødekommende, men efter Mindretallets Skøn turde der desforuden være Grund til at tillade Ministeren i særlige Tilfælde ved Arveafgiftsberegning at nedsætte den Værdi, der er udfunden ved Ejendomsskyldvurderingen.

Mindretallet mener principielt, at en progressiv Arveafgift er retfærdig og forsvarlig; noget andet er, at der kan være nogen Tvivl, om dens Provenu bør bruges til Skatteomlægninger i Stedet for Formueanbringelser; men denne Tvivl er dog ikke hos Mindretallet saa stærk, at det af den Grund mener at burde fraraade sine Meningsfæller at slutte sig til Loven, særlig da Nyanlæg af Jernbaner i det næste Tiaar aarlig vil kræve et Beløb, der svarer til den ved nærværende Lov indvundne Sum, og Arveafgiften, selv om den virke-